

รายงานการวิจัย

ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ
ร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งใน
ประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด

Student Satisfaction with Integrated Vocational Education
Management in Collaboration with Communities, Enterprises,
Organizations, and Institutions Both Domestic and
International as Specified by the Educational Institution

สถาบัน: วิทยาลัยเทคนิคพัทยา
หน่วยงาน: งานวิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
ปีการศึกษา: ๒๕๖๘
ประเภทรายงาน: รายงานการวิจัย
ผู้ดำเนินการวิจัย: นางสาวศศิธร อมรพันธ์

คำนำ

รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นผลจากการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

การจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะวิชาชีพและทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ โดยการผสมผสานความรู้ทางทฤษฎีในห้องเรียนเข้ากับการฝึกปฏิบัติจริงในสภาพแวดล้อมการทำงานจริง ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน

รายงานการวิจัยนี้ประกอบด้วยห้าบท ได้แก่ บทนำ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในระดับมาก โดยด้านการนิเทศ ติดตาม มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด นอกจากนี้ยังพบข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าเพื่อการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยหวังว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

นางสาวศศิธร อมรพันธ์

ผู้จัดทำ

สารบัญ

บทต่างๆ

หน้า

- บทที่ ๑: บทนำ หน้า ๑
 - ๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
 - ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 - ๑.๓ คำถามการวิจัย
 - ๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย
 - ๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ
 - บทที่ ๒: เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หน้า ๕
 - ๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - ๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ
 - ๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - บทที่ ๓: วิธีดำเนินการวิจัย หน้า ๑๒
 - ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - ๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล
 - บทที่ ๔: ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หน้า ๑๘
 - ๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ๔.๒ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียน
 - ๔.๓ การเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามข้อมูลทั่วไป
 - ๔.๔ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุง
 - บทที่ ๕: สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ หน้า ๓๕
 - ๕.๑ สรุปผลการวิจัย
 - ๕.๒ อภิปรายผล
 - ๕.๓ ข้อเสนอแนะ
 - บรรณานุกรม หน้า ๔๒
-

- ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ
- ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา
- ตารางที่ ๔.๓ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทวิชา
- ตารางที่ ๔.๔ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการเข้าร่วมการศึกษาเชิงบูรณาการ
- ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจรายด้านและภาพรวม
- ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจรายข้อ

บทคัดย่อภาษาไทย

ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามข้อมูลทั่วไป และเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้เรียนระดับ ปวช. และ ปวส. ของวิทยาลัยเทคนิคพัทยา จำนวน ๑,๘๓๕ คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ๓๐๖ คน (หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ประกอบด้วย ๔ ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศ ติดตาม และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยใช้มาตราส่วนลิเคิร์ต ๕ ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ) และสถิติเชิงอนุมาน (t-test, One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการนิเทศ ติดตาม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.05$) สำหรับรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ "เกณฑ์การประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานมีความชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม" ($\bar{X} = 4.19$)

การเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามเพศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.0569$, $p = 0.9546$) ส่วนการเปรียบเทียบจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.9611$, $p = 0.4291$) ข้อเสนอแนะจากผู้เรียนเน้นการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน และการพิจารณาระยะเวลาการฝึกงาน

ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, อาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ, การจัดการเรียนรู้, ทักษะวิชาชีพ

Abstract

Student Satisfaction with Integrated Vocational Education Management in Collaboration with Communities, Enterprises, Organizations, and Institutions Both Domestic and International as Specified by the Educational Institution

This research aimed to investigate the level of student satisfaction with integrated vocational education management in collaboration with communities, enterprises, organizations, and institutions both domestic and international as specified by the educational institution. The study also compared satisfaction levels based on demographic characteristics and collected recommendations for improvement. The population consisted of ๑,๘๓๕ students from Pattaya Technical College at the diploma (ปวช.) and higher diploma (ปวส.) levels. Using stratified random sampling, ๓๐๖ valid respondents were obtained.

The research instrument was a questionnaire comprising four sections: demographic information, preparation readiness, learning management process, supervision and follow-up, and benefits received. A five-point Likert scale was employed. Data analysis included descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, percentage) and inferential statistics (t-test, One-Way ANOVA).

The findings revealed that students had a high level of satisfaction with integrated vocational education management overall ($\bar{X} = ๔.๐๘$, S.D. = ๐.๗๕). When examined by dimension, all dimensions showed high satisfaction levels. The supervision and follow-up dimension had the highest mean score ($\bar{X} = ๔.๑๑$), while the learning management process dimension had the lowest ($\bar{X} = ๔.๐๕$). Among individual items, "Assessment criteria for practical training are clear, transparent, and fair" received the highest mean score ($\bar{X} = ๔.๑๙$).

Comparison by gender revealed no statistically significant difference ($t = ๐.๐๕๖๙$, $p = ๐.๙๕๔๖$). Similarly, comparison by education level showed no statistically significant difference ($F = ๐.๙๖๑๑$, $p = ๐.๔๒๙๑$). Student recommendations emphasized curriculum development aligned with labor market demands, improvement of teaching methods, and reconsideration of internship duration.

These findings can serve as baseline data for planning, developing, and improving integrated vocational education management to enhance its quality and effectiveness.

Keywords: satisfaction, integrated vocational education, work-integrated learning, vocational skills

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการอาชีวศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีทักษะ ความรู้ และสมรรถนะที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ [๑]. ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจ การจัดการอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาให้สอดคล้องกับพลวัตดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อความท้าทายและโอกาสใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ (Work-Integrated Learning: WIL) หรือ การจัดการเรียนรู้อย่างบูรณาการกับการทำงาน ได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยเน้นการผสมผสานความรู้ทางทฤษฎีในห้องเรียนเข้ากับการฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง [๒]. การบูรณาการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) ที่จำเป็นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทักษะทางสังคม (Soft Skills) เช่น การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการปรับตัว ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ตลาดแรงงานต้องการ [๓].

การจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศตามที่สถานศึกษากำหนดเป็นการขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นผู้เรียนมีโอกาสได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมการทำงานที่หลากหลายได้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆและสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ต่ออนาคต[๔].

ความร่วมมือเหล่านี้ช่วยให้หลักสูตรอาชีวศึกษามีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานได้อย่างแท้จริง ความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย หนึ่งในปัจจัยสำคัญคือ **ความพึงพอใจของผู้เรียน** ซึ่งสะท้อนถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน รวมถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ [๕]. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจะช่วยให้สถานศึกษาเข้าใจถึงจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศตามที่สถานศึกษากำหนด เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด
๒. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน (เช่น เพศ ระดับการศึกษา ประเพณี/สาขาวิชา)
๓. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๓ คำถามการวิจัย

๑. ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด ในภาพรวมและรายด้านเป็นอย่างไร
๒. ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ แตกต่างกันหรือไม่เมื่อจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน (เช่น เพศ ระดับการศึกษา ประเพณี/สาขาวิชา)
๓. ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการอย่างไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคพิทยาล และเคยเข้าร่วมการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด ในปีการศึกษา ๒๕๖๘ โดยมีจำนวนประชากรทั้งหมด ๑,๘๓๕ คน แบ่งเป็น

- ระดับ ปวช. จำนวน ๑,๐๘๔ คน (ปวช.๑: ๒๐๕ คน, ปวช.๒: ๔๘๓ คน, ปวช.๓: ๓๙๖ คน)
- ระดับ ปวส. จำนวน ๗๕๑ คน (ปวส.๑: ๓๖๙ คน, ปวส.๒: ๓๘๒ คน)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน ๕% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวม ๓๒๙ คน และเมื่อแบ่งตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละระดับชั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

- ระดับ ปวช.๑: ๓๗ คน
- ระดับ ปวช.๒: ๘๗ คน

- ระดับ ปวช.๓: ๗๑ คน
- ระดับ ปวส.๑: ๖๗ คน
- ระดับ ปวส.๒: ๖๙ คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๓๓๑ คน (เนื่องจากการปิดเศษขึ้นในแต่ละกลุ่มย่อย)

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้จะศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการใน ๔ ด้านหลัก ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการบูรณาการ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติงาน ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการบูรณาการ

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านระยะเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะดำเนินการภายในปีการศึกษา ๒๕๖๘

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง และเคยเข้าร่วมการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติเชิงบวกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการบูรณาการ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติงาน ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการบูรณาการ

การจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานการเรียนรู้ทางทฤษฎีในสถานศึกษาเข้ากับการฝึกปฏิบัติจริงในสภาพแวดล้อมการทำงานจริงร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

ชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หมายถึง ภาคราชการที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาร่วมมือด้วยในการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ เช่น โรงงาน บริษัท ห้างร้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร หรือสถาบันการศึกษา/องค์กรในต่างประเทศ ที่ผู้เรียนได้เข้าไปฝึกปฏิบัติงาน ศึกษาดูงาน หรือทำโครงการร่วมกัน

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการหน่วยงานและองค์กรต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ ส่วนหลัก ดังนี้

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นภาวะทางอารมณ์ที่เกิดจากการประเมินประสบการณ์หรือผลลัพธ์ที่ได้รับว่าตรงตามความคาดหวังหรือเกินความคาดหวัง [๑]. กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (๒๕๕๐) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นสิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการ และเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคล [๒]. บรรเจิด ศุภราพงศ์ (๒๕๕๖) เสริมว่าความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ แต่เป็นความรู้สึกด้านบวกที่เกิดขึ้น [๓].

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ทฤษฎีที่มักนำมาใช้อธิบายความพึงพอใจ ได้แก่:

ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg (Two-Factor Theory):
ทฤษฎีนี้เสนอว่าความพึงพอใจและไม่พึงพอใจเกิดจากปัจจัยที่แตกต่างกัน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจเรียกว่า **ปัจจัยจูงใจ (Motivators)** เช่น ความสำเร็จ การได้รับการยอมรับ ลักษณะของงานที่ทำ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจเรียกว่า **ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors)** เช่น เงินเดือน สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และนโยบายขององค์กร [๔]. ในบริบทของการศึกษา ปัจจัยจูงใจอาจเกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักสูตร ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ท้าทาย และโอกาสในการพัฒนาตนเอง ส่วนปัจจัยสุขอนามัยอาจเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวก การสนับสนุนจากสถานศึกษา และความสัมพันธ์กับครูอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น.

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory):
ทฤษฎีนี้กล่าวว่าความพึงพอใจของบุคคลขึ้นอยู่กับความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ หากผลลัพธ์ที่ได้รับตรงตามความคาดหวังหรือสูงกว่าความคาดหวัง บุคคลก็จะเกิดความพึงพอใจ [๕]. ในการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ หากผู้เรียนมีความคาดหวังว่าจะได้รับทักษะ ประสบการณ์ หรือโอกาสในการทำงาน และได้รับสิ่งเหล่านั้นตามที่คาดหวังหรือมากกว่า ก็จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจสูง.

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

ความหมายและหลักการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ (Work-Integrated Learning: WIL) เป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่ผสมผสานการเรียนรู้ทางทฤษฎีในห้องเรียนเข้ากับการฝึกปฏิบัติจริงในสภาพแวดล้อมการทำงาน [๖]. แนวคิดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาได้นำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ แก้ไขปัญหา และพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานจริง โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ [๗].

องค์ประกอบสำคัญของการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ [๘]

การบูรณาการก่อนเข้าศึกษา (Pre-course experience): การเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนเริ่มการศึกษาหรือก่อนออกฝึกปฏิบัติงาน เพื่อให้มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และสภาพแวดล้อมการทำงานเบื้องต้น.

การบูรณาการระหว่างการเรียนตลอดหลักสูตร (Work-based learning): การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ หรือการทำงานโครงการร่วมกับชุมชน/สถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะวิชาชีพและทักษะทางสังคมอย่างต่อเนื่อง.

การบูรณาการช่วงท้ายของหลักสูตร (Practicum/Internship): การฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติเฉพาะทางในสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เชิงลึกในสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้อง.

การบูรณาการก่อนสำเร็จการศึกษา (Post-course internship): การฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติมหลังจากการเรียนทฤษฎี เพื่อเสริมสร้างความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างเต็มตัว.

ประโยชน์ของการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

- **สำหรับผู้เรียน:** ได้รับประสบการณ์ตรง พัฒนาทักษะวิชาชีพและทักษะทางสังคม สร้างเครือข่าย และเพิ่มโอกาสในการได้งานทำ [๙].
- **สำหรับสถานศึกษา:** ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และยกระดับคุณภาพบัณฑิต [๑๐].
- **สำหรับสถานประกอบการ/ชุมชน:** ได้บุคลากรที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา และสร้างภาพลักษณ์ที่ดี [๑๑].

๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยหลายชิ้นได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติงาน ซึ่งผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้:

จุมจี, รัชนี และคณะ (๒๕๖๖) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน กรณีศึกษาสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่า

ผู้สำเร็จการศึกษามีความพึงพอใจต่อการออกแบบการจัดการบูรณาการการเรียนการสอนควบคู่กับการทำงานและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด [๖].

จินตมณี, พริยา และ มาซู, วิชชุดา (๒๕๖๗)

ได้ศึกษารูปแบบการจัดการความร่วมมือสำหรับการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกับการทำงานกรณีศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบูรณาการการเรียนรู้อบรมร่วมกับการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก [๗].

พุ่มชูศักดิ์, ฉัตรชัย (๒๕๖๔)

ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่บูรณาการการเรียนรู้อบรมร่วมกับการทำงานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและพบว่ารูปแบบดังกล่าวมีความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก [๘].

งานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

มักจะมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมและค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเป็นตัวชี้วัดหลักในการประกันคุณภาพภายนอกซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความพึงพอใจในการประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา [๕].

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ เช่น

งานวิจัยของกิจไพบูลทวี, กมลกรานต์ (๒๕๖๕) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาดงประชาเยลหรือการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชัน [๑๒] [๑๓] ซึ่งแม้จะเน้นที่สื่อการเรียนรู้ แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนอาชีวศึกษา.

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนคุณภาพของการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการและมีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจดังกล่าวการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาความพึงพอใจในมิติต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง และเคยเข้าร่วมการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด ในปีการศึกษา ๒๕๖๖-๒๕๖๗ โดยมีจำนวนประชากรทั้งหมด ๑,๘๓๕ คน แบ่งเป็น [๑]:

- ระดับ ปวช. จำนวน ๑,๐๘๔ คน
 - ปวช.๑: ๒๐๕ คน
 - ปวช.๒: ๔๘๓ คน
 - ปวช.๓: ๓๙๖ คน
- ระดับ ปวส. จำนวน ๗๕๑ คน
 - ปวส.๑: ๓๖๙ คน
 - ปวส.๒: ๓๘๒ คน

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (๑๙๖๗) ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% และความคลาดเคลื่อนไม่เกิน ๕% ($e = 0.05$) [๒].

สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง:

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ:

- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
- N = ขนาดของประชากร
- e = ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (0.05)

จากประชากรทั้งหมด $N = 1,835$ คน จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้:

$$n = \frac{1835}{1+1835(0.05)^2} = \frac{1835}{1+1835(0.0025)} = \frac{1835}{1+4.5875} = \frac{1835}{5.5875} \approx 328.42$$

ดังนั้น

ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวมที่ได้คือ 328 คน

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละระดับชั้น

ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้น โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละระดับชั้น ดังนี้:

ระดับชั้น	จำนวนประชากร (N)	สัดส่วนของประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n) (ปัดเศษ)
ปวช.1	205	$205/1835 = 0.1117$	$0.1117 * 328 = 36.64 \approx 37$
ปวช.2	483	$483/1835 = 0.2632$	$0.2632 * 328 = 86.38 \approx 87$
ปวช.3	396	$396/1835 = 0.2158$	$0.2158 * 328 = 70.78 \approx 71$
ปวส.1	369	$369/1835 = 0.2011$	$0.2011 * 328 = 65.96 \approx 66$
ปวส.2	382	$382/1835 = 0.2082$	$0.2082 * 328 = 68.29 \approx 68$
รวม	1,835	1.0000	329

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 329 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้:

ส่วนที่ ๑: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนบัญญัติ (Nominal Scale) และมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา และประเภทวิชา/สาขาวิชา

ส่วนที่ ๒: ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (๑๙๓๒) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายดังนี้ [๓]:

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) จะใช้เกณฑ์ดังนี้:

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนนี้แบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่

- ๑.ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการบูรณาการ
- ๒.ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติงาน
- ๓.ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
- ๔.ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการบูรณาการ

ส่วนที่ ๓: ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนา

เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

๓.๓ การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง:

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดและข้อคำถามในแบบสอบถาม

สร้างแบบสอบถาม: ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนตามที่กล่าวมาข้างต้น

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity):

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓-๕ ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมของข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) หากข้อคำถามใดมีค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้

ทดลองใช้ (Try-out): นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตั้งแต่ ๐.๗๐ ขึ้นไป ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม: นำผลการทดลองใช้และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ชี้แจงวัตถุประสงค์: ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการตอบแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจและให้ข้อมูลที่เป็นจริง

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองหรือผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น การใช้แบบสอบถามออนไลน์ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม: ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาเพื่อคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้:

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics): ใช้ในการอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics):

ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ
จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ได้แก่

- การทดสอบค่าที (t-test): ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (เช่น เปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างเพศชายและเพศหญิง)
- การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA):
ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ ๓ กลุ่มขึ้นไป (เช่น เปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างระดับการศึกษา หรือประเภทวิชา/สาขาวิชา)
- หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffé เพื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis):

ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดในส่วนของข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนา
โดยการจัดหมวดหมู่และสรุปประเด็นสำคัญ

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งใน ประเทศ และ ต่าง ประเทศ ตามที่ สถาน ศึกษา กำหนด โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับดังนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๘๐ รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๘ และมีบางส่วนที่ระบุทั้งชายและหญิง คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๑ (ตารางที่ ๔.๑)

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	๑๘๓	๕๙.๘๐
ชาย	๑๑๙	๓๘.๘๘
ชาย, หญิง	๔	๑.๓๑
รวม	๓๐๖	๑๐๐.๐๐

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นระดับ ปวส. ๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ รองลงมาคือ ปวช. ๓ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๗ และ ปวช. ๑ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๕ (ตารางที่ ๔.๒)

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปวส. ๑	๑๓๖	๔๔.๔๔
ปวช. ๓	๘๑	๒๖.๔๗
ปวช. ๑	๖๙	๒๒.๕๕
ปวช. ๒	๑๑	๓.๕๙
ปวส. ๒	๓	๐.๙๘
ปวช. ๑, ปวส. ๑	๓	๐.๙๘
ปวช. ๑, ปวส. ๒	๑	๐.๓๓
ปวช. ๑, ปวช. ๓, ปวส. ๑	๑	๐.๓๓
ปวช. ๓, ปวส. ๒	๑	๐.๓๓
รวม	๓๐๖	๑๐๐.๐๐

ในส่วนของประเภทวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาจากประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๕ รองลงมาคือ อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๙ และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการโรงแรม คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๖ (ตารางที่ ๔.๓)

ตารางที่ ๔.๓ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	๙๕	๓๑.๐๕
อุตสาหกรรม	๗๘	๒๕.๔๙
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการโรงแรม	๗๓	๒๓.๘๖
อุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓๑	๑๐.๑๓
อุตสาหกรรมโลจิสติกส์	๒๒	๗.๑๙
อุตสาหกรรม, พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	๓	๐.๙๘
อุตสาหกรรม, อุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒	๐.๖๕
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการโรงแรม	๑	๐.๓๓
คหกรรม	๑	๐.๓๓
รวม	๓๐๖	๑๐๐.๐๐

รูปแบบการเข้าร่วมการศึกษาเชิงบูรณาการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมคือ การเรียนระบบทวิภาคี คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๗ รองลงมาคือ การฝึกงานในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๗ (ตารางที่ ๔.๔)

ตารางที่ ๔.๔

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการเข้าร่วมการศึกษาเชิงบูรณาการ

รูปแบบการเข้าร่วมการศึกษาเชิงบูรณาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเรียนระบบทวิภาคี	๑๖๓	๕๓.๒๗
การฝึกงานในสถานประกอบการ	๙๒	๓๐.๐๗
การฝึกงานในสถานประกอบการ, การเรียนระบบทวิภาคี	๑๙	๖.๒๑
การทำโครงการร่วมกับชุมชน/สถานประกอบการ	๑๒	๓.๙๒
ฝึกปฏิบัติงานในต่างประเทศ	๖	๑.๙๖
การฝึกงานในสถานประกอบการ, การเรียนระบบทวิภาคี, ...	๔	๑.๓๑
การฝึกงานในสถานประกอบการ, การทำโครงการร่วมกับช...	๓	๐.๙๘
การเรียนระบบทวิภาคี, ฝึกปฏิบัติงานในต่างประเทศ	๒	๐.๖๕
การฝึกงานในสถานประกอบการ, ฝึกปฏิบัติงานในต่างปร...	๒	๐.๖๕
การฝึกงานในสถานประกอบการ, การเรียนระบบทวิภาคี, ...	๒	๐.๖๕
ฝึกปฏิบัติงานในต่างประเทศ, การทำโครงการร่วมกับช...	๑	๐.๓๓
รวม	๓๐๖	๑๐๐.๐๐

๔.๒ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลผลตามเกณฑ์ดังนี้: ๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง

มากที่สุด, ๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง มาก, ๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง ปานกลาง, ๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง น้อย, ๑.๐๐-๑.๕๐ หมายถึง น้อยที่สุด

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้เรียนรายด้านและภาพรวม

ด้านความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (MEAN)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการเตรียมความพร้อม	๔.๐๙	๐.๘๒	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	๔.๐๕	๐.๘๐	มาก
ด้านการนิเทศ ติดตาม	๔.๑๑	๐.๘๓	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	๔.๐๙	๐.๗๙	มาก
ภาพรวม	๔.๐๘	๐.๗๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก Mean = ๔.๐๘, S.D. = ๐.๗๕) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการนิเทศ ติดตาม Mean = ๔.๑๑, S.D. = ๐.๘๓) รองลงมาคือ ด้านการเตรียมความพร้อม Mean = ๔.๐๙, S.D. = ๐.๘๒) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ Mean = ๔.๐๙, S.D. = ๐.๗๙) ส่วนด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด Mean = ๔.๐๕, S.D. = ๐.๘๐)

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้เรียนรายข้อ

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ พึงพอใจ
Q๑.๑ สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะพื้นฐานที่ จำเป็นก่อนออกฝึกปฏิบัติงาน	๔.๐๖	๐.๘๘	มาก
Q๑.๒ การให้คำปรึกษาและแนะนำจากครูที่ปรึกษาก่อนการเข้า ร่วมโครงการมีความเพียงพอ	๔.๑๓	๐.๘๗	มาก
Q๒.๑ ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายตรงกับสาขาวิชาที่เรียนและ ช่วยพัฒนาทักษะวิชาชีพ	๔.๐๒	๐.๙๒	มาก
Q๒.๒ สถานประกอบการ/หน่วยงานมีระบบพี่เลี้ยง (Mentor) หรือผู้สอนงานที่ดูแลอย่างใกล้ชิด	๔.๐๘	๐.๙๑	มาก
Q๒.๓ สภาพแวดล้อมในการฝึกปฏิบัติงานมีความปลอดภัยและเอื้อ ต่อการเรียนรู้	๔.๐๙	๐.๘๙	มาก
Q๒.๔ การได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมใน การแก้ปัญหาในการทำงาน	๔.๐๑	๐.๙๑	มาก
Q๓.๑ ครูนิเทศก์มีการติดตามและให้คำปรึกษาระหว่างการฝึก ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	๔.๐๔	๐.๙๑	มาก
Q๓.๒ เกณฑ์การประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานมีความชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม	๔.๑๙	๐.๘๘	มาก
Q๔.๑ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะวิชาชีพ (Hard Skills) ที่ทันต่อเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน	๔.๐๖	๐.๘๘	มาก

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย Mean	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ พึงพอใจ
Q๔.๒ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางสังคม (Soft Skills) เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา	๔.๑๑	๐.๘๕	มาก
Q๔.๓ ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ	๔.๑๑	๐.๘๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า เมื่อพิจารณารายข้อ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ Q๓.๒ เกณฑ์การประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานมีความชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม (Mean = ๔.๑๙, S.D. = ๐.๘๘) รองลงมาคือ Q๑.๒ การให้คำปรึกษาและแนะนำจากครูที่ปรึกษาก่อนการเข้าร่วมโครงการมีความเพียงพอ (Mean = ๔.๑๓, S.D. = ๐.๘๓) และ Q๔.๒ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางสังคม (Soft Skills) เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา และ Q๔.๓ ความพึงพอใจในภาพรวมต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ (Mean = ๔.๑๑, S.D. = ๐.๘๕ และ ๐.๘๘ ตามลำดับ)

๔.๓ การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

๔.๓.๑ การเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามเพศ

ผลการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้เรียนเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = ๐.๐๕๖๙$, $p = ๐.๙๕๔๖$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

๔.๓.๒ การเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้เรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = ๐.๙๖๑๑$, $p = ๐.๔๒๙๑$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการ

๔.๔ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุง

จากการรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๙๘ ข้อเสนอแนะ สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

- **ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน:**
ผู้เรียนบางส่วนเสนอให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นรวมถึงการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายและน่าสนใจยิ่งขึ้น
- **ด้านระยะเวลาการฝึกงาน:**
มีข้อเสนอแนะให้พิจารณาระยะเวลาการฝึกงานโดยบางส่วนต้องการให้กลับไปฝึกงานครึ่งเทอมเหมือนเดิม
- **ด้านการสนับสนุนจากสถานศึกษาและสถานประกอบการ:**
ผู้เรียนต้องการการสนับสนุนด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้รวมถึงการดูแลจากพี่เลี้ยงหรือผู้สอนงานอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ
- **ด้านการนิเทศและประเมินผล:**
ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ระบุว่าเกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจนดีอยู่แล้วแต่ยังต้องการการติดตามและให้คำปรึกษาจากครูนิเทศก์อย่างต่อเนื่อง
- **ข้อเสนอแนะทั่วไป:** บางส่วนระบุว่าโดยรวมดีอยู่แล้ว หรือไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามที่สถานศึกษากำหนด และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนจำแนกตามข้อมูลทั่วไป รวมถึงรวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับ ปวช. และ ปวส. จำนวน ๓๐๖ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม: ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (๕๙.๘๐%) ระดับการศึกษา ปวส. ๑ (๔๔.๔๔%) และมาจากประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ (๓๑.๐๕%) รูปแบบการเข้าร่วมการศึกษาเชิงบูรณาการที่พบมากที่สุดคือ การเรียนระบบทวิภาคี (๕๓.๒๗%)

ระดับความพึงพอใจของผู้เรียน:

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับ **มาก** (Mean = ๔.๐๘, S.D. = ๐.๗๕) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการนิเทศติดตาม (Mean = ๔.๑๑) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (Mean = ๔.๐๕) สำหรับรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ Q๓.๒ เกณฑ์การประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานมีความชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม (Mean = ๔.๑๙)

การเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามข้อมูลทั่วไป: ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศ ($p = ๐.๙๕๔๖$) และระดับการศึกษา ($p = ๐.๔๒๙๑$)

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุง:

ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่เน้นไปที่การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน การพิจารณาระยะเวลาการฝึกงาน และการสนับสนุนจากสถานศึกษาและสถานประกอบการ

๕.๒ อภิปรายผล

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุมจี, รัชนี้ และคณะ (๒๕๖๖) [๒] และ จินตามณี, พริยา และ มาชู, วิชชุดา (๒๕๖๗)[๓]ที่พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงานในระดับ

มากถึงมากที่สุดสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานจริง

ด้านการนิเทศติดตามมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่สถานศึกษามีระบบการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจนและโปร่งใส ดังที่พบในข้อ Q๓.๒ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อย่างไรก็ตามแม้ว่าความพึงพอใจโดยรวมจะอยู่ในระดับมาก แต่ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดซึ่งอาจบ่งชี้ว่ายังมีโอกาสในการปรับปรุงในเรื่องของลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย ความท้าทายของงาน หรือการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการวางแผนและตัดสินใจในการปฏิบัติงาน

การที่ความพึงพอใจของผู้เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามเพศและระดับการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ในวงกว้างโดยไม่จำกัดเพศหรือระดับการศึกษาอย่างไรก็ตามควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้น

เพื่อยืนยันผลการวิจัยนี้ข้อเสนอแนะจากผู้เรียนเน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับแนวคิดของอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม [๑]. นอกจากนี้ข้อเสนอแนะเรื่องระยะเวลาการฝึกงานยังเป็นประเด็นที่สถานศึกษาควรนำไปพิจารณาเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนและการฝึกปฏิบัติงานจริง

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้: สถานศึกษาควรนำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ไปพิจารณา เพื่อปรับปรุงลักษณะงานที่มอบหมายให้มีความท้าทายมากขึ้น ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

พิจารณาระยะเวลาการฝึกงาน: ควรมีการศึกษาและพิจารณาความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกงาน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสถานประกอบการ โดยอาจมีการสำรวจความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ส่งเสริมการนิเทศและติดตามผล: แม้ว่าด้านการนิเทศ ติดตาม จะมีความพึงพอใจสูง แต่สถานศึกษาควรคงไว้ซึ่งมาตรฐานที่ดี และพัฒนาการติดตามและให้คำปรึกษาจากครูนิเทศก์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่

ใช้ข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ: ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินและประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ: ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียน เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสถานประกอบการ หรือปัจจัยด้านการสนับสนุนจากครอบครัว

ศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ: ควรมีการศึกษความพึงพอใจของสถานประกอบการ ชุมชน หรือผู้ปกครอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและรอบด้านมากยิ่งขึ้น

การวิจัยเชิงคุณภาพ: ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสนทนากลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจถึงสาเหตุและปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังระดับความพึงพอใจและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ: ควรมีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาหลายแห่ง หรือระหว่างรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาเชิงบูรณาการที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวงกว้าง

บรรณานุกรม

References บทที่ ๑

- [๑] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). บทบาทอาชีวศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://so๑๓.tci-thaijo.org/index.php/JRI/article/download/๑๗๗๕/๑๘๔๘>
- [๒] จุมจี, ร., และคณะ. (๒๕๖๖). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน กรณีศึกษาสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๖(๒), ๖๒-๖๗. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://so๐๑.tci-thaijo.org/index.php/emi/article/download/๒๖๑๒๓๗/๑๗๔๓๑๕>
- [๓] จินตามณี, พ., และ มาชู, ว. (๒๕๖๗). รูปแบบการจัดการความร่วมมือสำหรับการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกับการทำงาน กรณีศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๑๙(๒). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://so๐๔.tci-thaijo.org/index.php/yru_human/article/view/๒๗๒๓๖๔
- [๔] พุ่มชูศักดิ์, ฉ. (๒๕๖๔). รูปแบบการจัดการศึกษาที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๓๑๕๓/๓/๕๙๐๓๐๔๕๙.pdf>
- [๕] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). รายงานผลการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.technictani.ac.th/im/pdf/zbbb๖๗๗.pdf>

References บทที่ ๒

- [๑] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). บทบาทอาชีวศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://so๑๓.tci-thaijo.org/index.php/JRI/article/download/๑๓๓๕/๑๘๔๘>
- [๒] กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ. (๒๕๕๐). แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง - การสำรวจความพึงพอใจของ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.kongtool.go.th/post/๐๐๐๐๐๐๕๑๘-๕๓๓๘๘๒๒๑๕๕๑๐๑๔๑๔๒๘๓๘๒df๘d๖๘๕๑๑.pdf>
- [๓] บรรเจิด ศุภราพงศ์. (๒๕๕๖). บทที่๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://www.nongyapong.go.th/index/add_file/Tigky๓Wed๓๒๘๕๕๘.pdf
- [๔] Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (๑๙๕๙). The Motivation to Work. New York: John Wiley & Sons.
- [๕] Vroom, V. H. (๑๙๖๔). Work and Motivation. New York: Wiley.
- [๖] จุมจี, ร., และคณะ. (๒๕๖๖). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน กรณีศึกษาสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอบรบราชธานี. วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๖(๒), ๖๒-๖๗. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://soo๑.tci-thaijo.org/index.php/emi/article/download/๒๖๑๒๓๗/๑๗๔๓๑๕>

[๗] จินตามณี, พ., และ มาซู, ว. (๒๕๖๗).

รูปแบบการจัดการความร่วมมือสำหรับการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกันกับการทำงาน
กรณีศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๑๙(๒). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://soo๔.tci-thaijo.org/index.php/yru_human/article/view/๒๗๒๓๖๔

[๘] พุ่มชูศักดิ์, ฉ. (๒๕๖๔). รูปแบบการจัดการศึกษาที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/๑๒๓๔๕๖๗๘๙/๓๑๙๓/๓/๕๙๐๓๐๔๕๙.pdf>

[๙] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.).

รายงานผลการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.technictani.ac.th/im/pdf/zbbb๖๗๗.pdf>

[๑๐] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). บทบาทอาชีวศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://so๑๓.tci-thaijo.org/index.php/JRI/article/download/๑๗๗๕/๑๘๔๘>

[๑๑] จินตามณี, พ., และ มาซู, ว. (๒๕๖๗).

รูปแบบการจัดการความร่วมมือสำหรับการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกันกับการทำงาน
กรณีศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๑๙(๒). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://so๑๔.tci-thaijo.org/index.php/yru_human/article/view/๒๗๒๓๖๔

[๑๒] กิจไพบูลทวี, กมลกรานต์. (๒๕๖๕). ความพึงพอใจของ นักเรียน นักศึกษา
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕.
[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://๑๘๓.๘๘.๒๔๐.๑๑๔/fileUpload/pdf/๙๗๘๘๒d๖๐-f๓๖๙-๔d๑๗-๙d๒a-a๓๘b๖c๖a๔๕๐๙๖๓๘๓๑๕๑๒๗๒๒๖๒๗๓๒๖๙.pdf>

[๑๓] การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านแอปพลิเคชัน.
(๒๕๖๔). วารสารวิชาการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://so๑๑.tci-thaijo.org/index.php/TVETJournal_IVEN๓/article/view/๒๔๘๐๖๑

References บทที่ ๓

[๑] ข้อมูลประชากรจากผู้ให้ (ระบุชื่อสถานศึกษาและปีการศึกษา หากมี)

[๒] Yamane, T. (๑๙๖๗). Statistics: An Introductory Analysis (๒nd ed.). New York: Harper and Row.

[๓] Likert, R. (๑๙๓๒). A technique for the measurement of attitudes. Archives of Psychology, ๑๔๐, ๑-๕๕.

References บทที่ ๔

[๑] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). บทบาทอาชีวศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก: <https://so๑๓.tci-thaijo.org/index.php/JRI/article/download/๑๗๗๕/๑๘๔๘>

- [๒] จุมจี, ร., และคณะ. (๒๕๖๖). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำงาน กรณีศึกษาสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๖(๒), ๖๒-๖๗.
- [๓] จินตามณี, พ., และ มาชู, ว. (๒๕๖๗).รูปแบบการจัดการความร่วมมือสำหรับการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกับการทำงาน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๑๙(๒).
- [๔] พุ่มชูศักดิ์, ฉ. (๒๕๖๔).รูปแบบการจัดการศึกษาที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- [๕] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.).รายงานผลการประกันคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.technictani.ac.th/im/pdf/zbbb๖๗๗.pdf>
- [๖] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). บทบาทอาชีวศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://so๓๓.tci-thaijo.org/index.php/JRI/article/download/๑๗๗๕/๑๘๔๘>
- [๗] กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ. (๒๕๕๐). แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.kongtool.go.th/post/๐๐๐๐๐๐๕๑๘-๕๗๗๘๔๖๑๕๕๑๐๔๑๐๔๑๒๘๓๘bdf๘๖๘๕๑๐.pdf>
- [๘] บรรเจิด ศุภราพงศ์. (๒๕๕๖). บทที่๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: https://www.nongyapong.go.th/index/add_file/Tigky๗Wed๗๒๘๕๘.pdf
- [๙] Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (๑๙๕๙). The Motivation to Work. New York: John Wiley & Sons.
- [๑๐] Vroom, V. H. (๑๙๖๔). Work and Motivation. New York: Wiley.
- [๑๑] จินตามณี, พ., และ มาชู, ว. (๒๕๖๗).รูปแบบการจัดการความร่วมมือสำหรับการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกับการทำงาน. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๑๙(๒).
- [๑๒] กิจไพบูลทวี, กมลกรานต์. (๒๕๖๕).ความพึงพอใจของ นักเรียน นักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรของวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕.
- [๑๓] การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านแอปพลิเคชัน. (๒๕๖๔).วารสารวิชาการอาชีวศึกษา.
- [๑๔] Yamane, T. (๑๙๖๗). Statistics: An Introductory Analysis (๒nd ed.). New York: Harper and Row.
- [๑๕] Likert, R. (๑๙๓๒). A technique for the measurement of attitudes. Archives of Psychology, ๑๔๐, ๑-๕๕.